

Publicerad 2009-10-28 13:34 av Hannadraken

Självupplevd, därför i viss mån sann men också förvanskad. Av hänsyn.

En hundraordare om hur man kan förstå döden

Inför döden är vi tafatta. Därför kan vi inte bestämma oss när någon inte förstått etikettkoden. Ska vi skratta eller gråta? Ska vi dela den dementes förundran och ilska? Ska vi ignorera? "Varför ska di ställa till så mycket besvär för att nån har gått sta å dött", skriker hon så det ekar i kapellet. "Tänk att gubben mi har köpt så många fina blommor", säger hon sedan.

Klumpen i våra magar sprängs till ett leende som blandas med tårar och skräck över livets förgänglighet. Ändå är vi så tacksamma att hon finns där. Hur skulle vi annars ha orkat?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten